

SM26

Dr. Jekyll and Mr. Hyde

“In 1886 publiceerde de Schotse auteur Robert Louis Stevenson de gothic novel ‘The Strange Case of Dr. Jekyll and Mr. Hyde’, die in 1941 door de Amerikaanse filmregisseur Victor Fleming werd verfilmd. Het verhaal gaat over een extreme vorm van schizofrenie, waarbij een sympathieke persoon van goede natuur, Henry Jekyll, onder invloed van een chemisch brouwsel transformeert tot een moorddadige crimineel, Edward Hyde.

In de persoon van Mr. Hyde, een groot en sterk, maar ook monsterachtig lelijk mens, kan de sympathieke en geleerde Mr. Jekyll gedragseigenschappen vertonen die hij normaal gesproken nooit zou durven laten zien: dominant, assertief, maar ook extreem gewelddadig. Bij een dergelijk verhaal kan ik me indrukwekkende monologen en dialogen voorstellen, die diep in het innerlijk van een gedreven mens plaatsvinden. Het inspireerde me tot een, gelukkig ietwat gematigder, manier van vertellen die ik in dit boek toepas.”

Zo begint mijn boek ‘De mens als grens’ dat op 15 december 2022 uitkomt. Ik heb gekozen voor de vergelijking met Dr. Jekyll and Mr. Hyde, omdat ik heb gemerkt dat zich een soortgelijke strijd in mij woedt. Tijdens mijn onderzoek voor dit boek, dat twee jaar duurde, hoorde ik binnen mijzelf steeds twee karakters met elkaar strijden:

— *Aan de ene kant de rustige, introverte, wetenschappelijk ingestelde ‘professor’ die zich baseert op observatie, onderzoek, feiten en bewijs. Deze meneer is voorstander van het rationeel discours.*

Ik noem hem professor Pels.

— *Aan de andere kant de dominante, extroverte ‘niet-professor’, die louter op onderbuikgevoelens acteert en het gewoon zegt zoals het is: recht uit het hart en recht voor zijn raap. Deze meneer is voorstander van de frontale confrontatie.*

Ik noem hem meneer Luis.

‘Wat zou er gebeuren als ik die twee heren eens recht tegenover elkaar zou zetten met een kopje koffie?’, zo bedacht ik mij. ‘Wie zou er dan gelijk krijgen over complexe onderwerpen als organisatorische volwassenheid (falend leiderschap en management, chaotische communicatie, ontsporende verandertrajecten), respectievelijk beschavingsvolwassenheid

(ongelijkheid, verdeeldheid, milieuvervuiling, vernietiging van de biodiversiteit, klimaatverandering)?

En zo ontstond als vanzelf de stijl voor mijn boek: een gesprek, een dialoog en een soms heftige discussie tussen twee mensen die het hart weliswaar op de juiste plek hebben, maar uit elkaar zijn gedreven door misinformatie, fake news, samenzweringstheorieën, polarisatie en paranoia. Want gedurende mijn onderzoek hoorde ik mezelf keer op keer roepen ‘We zijn kansloos!’ en ‘Kijk nou toch eens wat een ellende!’ Maar ik hoorde ook die tegenstem: ‘Ho, ho, niet zo snel! Laten we eens kijken wat de wetenschap daarover te zeggen heeft’.

Uiteindelijk laat ik vervolgens de geachte lezer zélf concluderen waar het heen gaat met Homo sapiens, ‘de wijze, moderne, denkende mens’.

Meer weten?

<https://www.bol.com/nl/nl/p/de-mens-als-grens/9300000128941910/>

De mens als grens – Over de onbuigzame barrières van ons bestaan
